

Az emberi és polgári jogok nyilatkozata

Szerző dezs

Történelem tétel

Az
emberi és polgári jogok nyilatkozata

A francia
burzsoázia törekvéseit
tükröző politikai nyilatkozat, amelyet 1789. aug.
26-án az Alkotmányozó
Nemzetgyűlés fogadott el a nagy francia forradalom
kezdetén.

A
francia nép nemzetgyűlésben
összeült képviselői abban a
meggyőződésben, hogy
a közszerencsétlenségben és a
kormányok romlásának okát
az ember az ember
jogainak nem ismerésében,
feledésében vagy
megvetésében látták.
Elhatározták,
hogy nyilatkozatban foglalják össze az ember
megszentelt, természetes, elidegeníthetetlen
jogait, hogy a társadalom tagjait
emlékeztessék jogaikra,
kötelességeikre.

Ez
a jognyilatkozat az alapvető szabadságjogok
tömör megfogalmazását
tartalmazza:
szólás, -sajtó, lelkiismereti
szabadság jogok.

Az
ideológia forrása az USA
Függetlenségi Nyilatkozat
mintájára a francia
felvilágosodás szellemében
készült
el. Első változatát (USA) La Fayette fogalmazta
és Thomas Jefferson az USA
Függetlenségi Nyilatkozat alkotója
készítették. Ők
készítették el a francia
Jognyilatkozatot is.

Az
emberi és polgári jogok nyilatkozata
kísérelt a felvilágosodás
filozófiájának
gyakorlati alkalmazására. A burzsoázia
ellen az egész társadalom
képviselőjeként lépett fel s ezt
kívánta kifejezésre juttatni az emberi
és
polgári jogok nyilatkozatában is, amely
valójában a kapitalista társadalmi
rend
megteremtésének programja volt. A

haladó elemek a XVIII. sz. elején és a XIX. sz. elején világszerte követendő példának tekintették. Az 1791-es alkotmány elvi bevezetője. Az 1791-i, majd több későbbi francia alkotmányba is belefoglalják.

A jognyilatkozat pontjai

1. Emberi szabadság és születési előjogok

2. Minden ember természeti jogokkal rendelkezik, melyeket az államra ruház. Ezt ha az állam megsérti

(tulajdon, biztonság, elnyomás) felbonthatja (Locke)

3. Minden felségjog a nemzetben lakozik. A hatalom birtokosa a nép (Rousseau).

4. A szabadság annyit jelent, hogy mindent szabad, ami másnak nem árt.

6. A törvényalkotásban minden polgárnak joga van személyesen vagy képviselő révén közreműködni.

A törvény tehát mindenki számára törvény. Minden polgár egyenlő, tehát mindenki egyaránt alkalmazható közhivatalra, méltóságra, állásra.

7. Vád alá helyezni, letartóztatni, fogva tartani bárkit csak a törvény által meghatározott esetekben, és a törvény által előírt törvények által lehet.

9. Mindaddig, míg valaki bűnösségét be nem bizonyították, addig ártatlannak bizonyul.

10. Szabad nézetek, vallásszabadság

11. Szólásszabadsága van mindaddig mindenkinek, míg a törvényt meg nem sérti.

12. Az ember és a polgár jogainak biztosítása karhatalom fenntartását teszi lehetővé!

13. A karhatalom és a közigazgatás költségeit fedezheti mindenki

képessége szerint.

16. Olyan

társadalomnak, amelyből e jogok

biztosítékai hiányoznak, ahol a

törvényhozó és a

végrehajtó

hatalom

nincs szétválasztva, semmi alkotmánya

nincs.

17.

Tulajdonától senki meg nem fosztható,

csakis törvényes úton a

közösség érdekében.